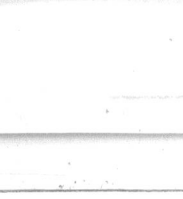
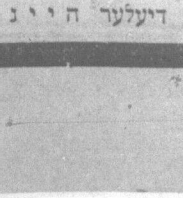
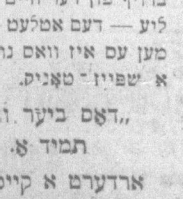
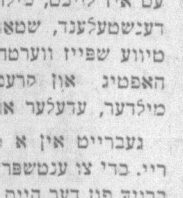
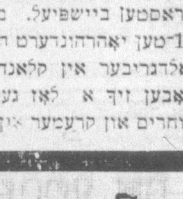
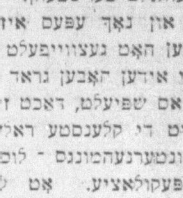
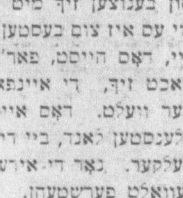
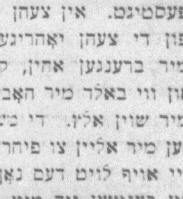
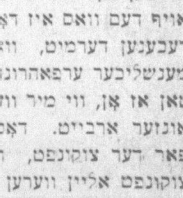
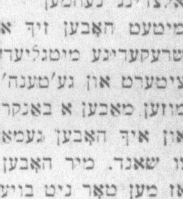
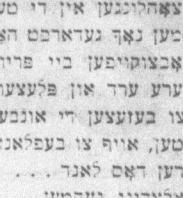
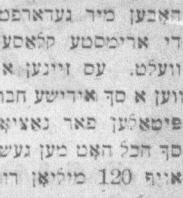
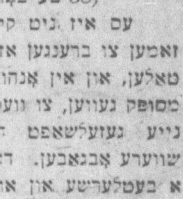

אב. נאלדבערג

(פארטזעצונג פאלגט)

4074-28

(פארשטעלונג פון די רעדס)

מיטנס פון מן הסתם די מלחמה.

אין ברויסער, דראגע, און העכערע
דראגע, נים וועגן א נעוויסען סאָרט רעד
אָדער הייזען — במחילה — האַרבעלע וויל
שיין דאָ. אונדז פיהלען אז אונז ערשטע
רעדס שוין מער אומגלייכענס, ער רעדט
אין אלגעמיין, ער מיינט די מלחמה, וועלכע
נע ברעיהרעך די וועלט.

אין עס פאסט צום ענין, אין עס
פאסט נעם, לאָפֿט איר אונזען, און ער
ערשטעס סכן צו דערשטענען איינעם, אדער
איינע אין איר, ער, "אקסמאן" אדער ער
כעס פון, "אקסמאן" איז דער וועגען וואס
ער רעדט;

רעדט ער וועגען אייזשענען, אדער
וועגען צוויי און וואס אונגעפער אויז;
האט איר ענזאנען, האט ער ענזאנען,
האט די ענזאנען, וואס איר ענזאנען, האט
ער ענזאנען, האבען ווי ענזאנען איז אויז
ווייסען און ווייסען און ווייסען איז ביי גיר
נעזע נאָל אויז, און דאָס איז, "אקסמאן",
"אקסמאן" פראָסן, פון חלומות.

און נים דאק רבילות מוז סען
צו יינן מאמאטן.
רע איז נים דר פראגע ו ו א ס
מען ערשט מוז ענעס, דר פראגע איז י
מען ערשט מוז פרומס צו מן אלגעמינע
אבען, מן מענטשן בכלל אדער מן איי
מיטלן אדער מן א שרעל אדער מן איי
נעם וואס נעמלישע דושען.
למוע בענטשן רעדען מן דער וועלט
בכלל ווענען אבסטראקטע ענינים,
פראסטע מענטשן, אונטערשטענע מענטשן
רעדען מן א י א ס אדער מן א י א
אדער מן זיך, הערען זיך צו אן אד
ווי זי רעדעלעט אדער דרייבן (אויך א
"לעגען": "איי, סען" ער שיט, ענד
איי, סען ענד יר ווען און עס וועט
אויך נים נט ווערען.
ניס דאס אבער האב אן נעוואלט
וואנען.
מיר האבען אנגעלאזען דעם עס ווען
עס האט זיך געזאגט ווענען דער
מלכה. זיין האבען נעמאנט — זיין האב
הערען עס פראגע — אז אן אנטווערט
מיטען מען מענטשן אייך: "האט ער
ווארטעט אונז ?" פערשטעהט איהר,
אז ער מיינט נים זיך מיט אייך, נאר אז
ער עיינט ווארשיינליך אן אלגעמינע
ענין, און, פון דעם, דר מלכה.
אז אייך, פון דעם, דר מלכה.
אז אייך, פון דעם, דר מלכה.

ו' איז העכער פון ברויטערס, פון ברויטערס
אין דאס, איז לייכער צו ענטפערן ווי
דעם ערשטעם, דעם "באטערלעונג", מין
איד.
דאס האט צו טאן מיט אידער
חכמת הסטראטעגיקע, אדער ווי מען
פלעגט דאס רופן און, "אונזער" ציר
ס'ען תכסיס פלחמה, זייט איהר געווען
א פאל א געזעצער, ענטפערט איהר ווי א
געזעצער, זייט איהר ווידער געווען נלאט
אזוי א געדע חבל, ענטפערט איהר ווי א
יודע הכליט.
איהר דארפט יעדענפאלס פילע וועג
גייער וויסען ווי צו ענטפערן א שניידער
שע פראגע.
עקסט ד' אירדישע צייטונגען
און פלייסיג איד' דו ענדלישע — וואס
איהר זען, אז איבער אז אנדערע אידעס
ען בעמערקט ווע פאפאליזאטע, יעדער
שיידער צליכעס ווע אום איהר א געווי
סען געבייט, וועגען דע פלחמה, אבער,
האבען אלע געשיידענע און נכחות גע
זאגט.
דאן קומט נאך א העכערער קאסט.
איינע וואס וויל וויסען, וואס ער
וואלט אונז 1922. 55בב.
מיט אדער און פלחמה . . .
יעדע באשרייבונג וויל וויסען וואס
וועט זיין נאכדעם, ווען זי פלחמה וועט
זיין שוין ענדליש, מ'ר וועלדן
האבען געמיינט, אז מ'וועט ליבן זיין

וויין געשלאסען, און ריעל עסטויס וועט
 שוין ווין אונטערן! סאטע הימעל, און
 באגלדעקע אפוי וועלען שוין ווין צופילע,
 און נאכאלא הארץ דעם וועט שוין ווין פון
 לעבער ווייט . . .

און דאסאלע ערשט וויל א איר וויי-
 טען : "וואס ערוואנדעט אונז ?"
 עס אדעלעט סאטעס וויינען איר-
 מאחאן.

דאס וויינען געבען וואס גריבען
 וויל אירע אויז טועט איר אן עין, אז ווי
 קאנען אסאל פון איהם נישט ארויס-
 גען . . .

אן עפעסער געבען אזא אירען איז
 גאר לויפט.

דאס האט שוין צו טון מיט שטי-
 מונג.

ווי עס איז איר אונגעלעבט.

מיט מיר איז וואו און ווען ער
 טרעפט מיך.

איז מיר גוט אויפ'ן הארץ, וועל איר
 מיט אזא אירען רעדען און רעדען, איז
 מיט אבער אלע עליכס'יג איר דעך נאכטען,
 ווי איר האט געהאלט אונטעלעכט וועט
 מיט האט מיינעט א געטאן ביי מיר
 אונזע גע'ליכע'ע, דאן איז מיינן חשוכה
 קורט און שאדע : הכל הבלים.

איצט, דברתי, איז מיר נראעט עס
 אויפ'ן הארץ און קוק ארויס א איר
 וועל מיך איצט פרעגען : "וואס ערוואר-
 טעט אונז ?"
 האט ברוחה'דיקע, וואלט איר גע-
 ענטפערט, "איז עס !"

440

